

Závěrečná zpráva z LS na Myongji University 2025

Osobní údaje

Jméno: Kateřina Vávrová

Obor: Ekonomika a management

Email: katerina.vavrova.2@uhk.cz

Univerzita: Myongji University, Seoul

Délka studia: únor–červen 2025

Vysílající osoba: Monika Hebková (monika.hebkova@uhk.cz)

Kontaktní osoba na MJU: Nia Doh (mju_inbound@mju.ac.kr)

Příprava pobytu, studium na přijímací škole

Před odjezdem je nutné si zažádat o studentské vízum typu D-2-6 na Velvyslanectví Korejské republiky v Praze. Jednorázové vstupní vízum stojí 60 USD, vícerázová poté 90 USD. Je nutné mít na paměti, že lze platit pouze v hotovosti (přesnou částkou) a to buď v CZK anebo USD, což doporučuji z důvodu změn kurzu. Velvyslanectví také vyžadovalo poměrně velké množství dokumentů, takže doporučuji přípravu nenechávat na poslední chvíli. Vyřízení víza trvá zhruba 2-3 týdny, rovněž doporučuji s žádostí neotálet.

Přijímací univerzita poté průběžně zasílá různé informace a dokumenty, takže doporučuji si průběžně pročitat emailovou schránku, včetně spamů, kam se jejich emaily mohou občas zatoulat. Před odjezdem je také povinné se přidat do WhatsApp skupiny. Tam nadále zasílají důležité informace, také vám bude přidělen Buddy (Oulami) a přidají vás do příslušné skupiny. Tam máte možnost se seznámit s dalšími studenty. Z mé zkušenosti jsou však tyto skupiny z velké části tvořeny podle vaší země. Jelikož jsem zde byla jediná z Česka, sešlo se v mé skupině více národností. Byly tam však ale také skupinky, které byly tvořené z velké části jen z Taiwanců či Francouzů, kterých tam bylo opravdu mnoho.

Tvorba rozvrhu probíhá tak, že dostanete seznam předmětů, které se vyučují v angličtině a můžete si zapsat **pouze** tyto předměty, pokud tedy nevlastníte certifikát, který potvrzuje určitou znalost korejštiny. Při tvorbě rozvrhu je nutné mít na mysli, že veškeré uvedené časy jsou místní časy, buďte tedy připraveni vstávat ve 3 ráno abyste si zapsali předměty, které chcete. Při obdržení seznamu předmětů si můžete všimnout, že u některých jsou uvedeny dva různé dny. Neznamená to, že se můžete zapsat např. jen na pondělí či středu ale že je předmět vyučován 2x týdně v tyto uvedené dny, mějte to tedy při plánování rozvrhu na paměti (oba tyto dny jsou povinné, nejedná se o např. o nepovinnou přednášku a povinný seminář jako u nás). Předměty jsou rychle zaplněné, jelikož si je zapisují i korejšťáci studenti kvůli kreditům či procvičení angličtiny, doporučuji tedy být v uvedený čas „na značkách“ abyste si zapsali vše co chcete. Já se rozhodla pro studium 4 předmětů a vše jsem úspěšně vtěsnila do 3 dní, takže volný čas vám určitě zbude.

Co se docházky týče, dělá se přes aplikaci Ucheck, kde se vždy v určitý čas pomocí GPS přihlásíte. Někteří vyučující ale dělají docházku i klasicky pomocí vyvolávání. Doporučuji se ale přihlásit i

v aplikaci, jelikož se docházka zaznamenává a můžete tak mít absenci i když jste přítomní. S výukou jako takovou jsem byla na Myongji spokojená. Úroveň angličtiny všech vyučujících byla na velmi dobré úrovni. I předměty byly celkem záživné. Hodiny jsou založené z velké části na diskusích (ale žádný strach) a prezentacích či skupinových pracích. Ke splnění předmětů každý vyučující vyžaduje něco jiného. Celkově se to ale skládá z **midterms** a **final exam**. Někde vám ke splnění stačí vypracovat prezentaci a napsat si závěrečný test, někde sbíráte body za úkoly a testy a někde jsou jen testy, záleží předmět od předmětu.

Můj obor na Myongji byl Business Administration a máte povinnost si zapsat alespoň jeden předmět z vašeho oboru. Zde jsou předměty, které jsem si zvolila já:

Management of Financial Institutions

Moc milý vyučující ale neočekávejte, že kredity dostanete zadarmo. Každý týden obdržíte úkol, který je nutné odevzdat, pokud ale vaše odpověď nebude správná, nic se neděje. Klasická výuka se také střídala s hrami, které souvisely s daným tématem. Probíhaly ve skupinkách o cca 3 lidech. Dostanete vytištěné instrukce a jako tým si vyberete roli a podle toho podnikáte další kroky. Hry mě bavily ale záleží, koho schytáte do skupinky, jelikož je tvoří vyučující a pokaždé jste v týmu s někým jiným. Rovněž také schválně míchá výměnné studenty s těmi korejskými, a ne všichni mají dobrou úroveň angličtiny, takže komunikace občas vázla. Po každé hře je nutné do informačního systému sepsat krátkou zprávu o tom, jak hra probíhala a jaké kroky jste volili. Za hry získáváte body podle vašeho umístění, ty pak na konci spolu s dalšími věcmi rozhodují o vaší známce.

Seminar on International Business

Rovněž milá vyučující, která ráda kladla důraz na to, že se jedná o seminář, a proto vyžadovala celkem dost interakce. Ráda nad tématy diskutuje a chce znát váš názor ať je jakýkoliv, pokud si ho umíte obhájit, není se však čeho bát, vše probíhá v přátelské atmosféře. V průběhu semestru se budete muset rozdělit do skupin, se stejnou skupinou budete muset zpracovat dvě prezentace. Lidé v mé skupině byli sice milí ale nikdo se neměl k prvnímu kroku a musela jsem se snažit hlavně já ostatní k něčemu dokopat. Proto si dávejte pozor, s kým utvoříte tým, jelikož se do konce semestru nezmění.

Korean History and Culture

Pohodový předmět s ještě pohodovější vyučující. V předmětu proberete kompletní historii Koreje, náboženství, umění a kulturu. Některé hodiny mě bavily více, některé méně, záleží, co vás zajímá. Navíc se jednalo o 3hodinovou výuku, takže to někdy bylo celkem zdlouhavé. Na konci semestru se tvoří prezentace v týmu, kam budete rozřazeni podle toho, co vás zajímá ale je možné se proházet či utvořit vlastní tým, pokud nejste spokojeni. Píší se dva testy, ke každým ale dostanete „study guide“, kde jsou uvedené veškeré otázky, co budou v testu, takže si můžete odpovědi dopředu nastudovat, vyučující pak vybere některé z nich, které dá do testu.

Introduction to Korean Application

Stejně jako ve všech předmětech, i zde byla vyučující moc milá. Předmět je vhodný pro všechny, kteří s korejštinou úplně začínají. První 3 týdny se učíte Hangul a postupujete gramatikou a slovíčky. Za mě by šla výuka Hangulu urychlit a více se soustředit na ostatní věci, jelikož se ze začátku se opakuji stále dokola ty stejné samohlásky a souhlásky a je to vcelku zdlouhavé. Navíc se výslovnost ve

slovesch mění, takže za mě bylo toto trochu zbytečné. Celkově se ale naučíte slušný základ korejštiny, záleží, jak moc vás to bude bavit a budete se na hodiny připravovat. K výuce je také potřeba učebnice, lze jí ale také nalézt zdarma v online podobě. Pokud ale nemáte například tablet, pak bych spíše doporučovala si zakoupit fyzickou verzi, jelikož se v ní často pracuje a vychází z ní veškerá gramatika a slovíčka a je fajn si u toho dělat poznámky a nemuset vše přepisovat. A nenechte se zmást, vyučující sice k výuce připraví prezentaci, tu vám ale následně neposkytne kromě asi té první.

Ubytování, strava, doprava, ostatní

Ubytování

Jelikož se koleje v době mého pobytu zrovna rekonstruovaly, byla jsem nucena si najít vlastní ubytování. Byla bych obezřetná, co se airbnb či jiného pronájmu týče, ať už z důvodu hygieny či kamer, jeden nikdy neví. Škola nabízí jiné možnosti „partnerského“ ubytování, ze kterých si můžete vybrat. Já si zvolila **Raon Share**. Jednalo se o share house pouze pro ženy, který se nacházel cca 5 minut pěšky od univerzity. Celkem jsme byly na bytě 4. Byly zde dva jednolůžkové pokoje a jeden dvoulůžkový, ve kterém jsem bydlela já. Toto ubytování mohu vřele doporučit. Jelikož jsme byly první nájemníci, vše bylo čisté a nové. Naše bytná Ellie byla zlatý člověk, cokoli jsme potřebovali tak nám s manželem obstarali, donesli nám jídlo a udělali jsme si malou party, také nás pozvala k ní a manželovi na jejich „farmu“, kde jsme přespaly. Cena se pohybovala okolo 43 tis. Kč za celý semestr včetně zálohy na vodu a energie cca. 7500 Kč, z toho mi bylo necelých 4000 Kč vráceno. Jednolůžkový pokoj pak vyšel na cca. 50 tis. Kč včetně zálohy. Záloha se platí dopředu na účet, zbytek nájmu se platí na místě hotově, přesná částka. Po mé zkušenosti bych si vybrala jednolůžkový pokoj. Moje spolubydlící každou noc neskutečně chrápala a vydávala někdy až nelidské zvuky, takže jsem byla nucená každou noc spát se špunty do uší. Když nastaly vysoké teploty, tak jsme měly i menší potyčku ohledně klimatizace (každý pokoj má svojí), jelikož jsem odmítala mít klimatizaci nastavenou na 19 stupňů, když venku bylo 40 a ten mrazivý vzduch mi foukal přímo na moji postel a reálně jsem mrzla. Bohužel ne každý umí řešit problémy jako dospělý i když studuje vysokou školu, takže doporučuji spíše vlastní pokoj. O bordelu ve společných prostorech radši ani mluvit nebudu, bohužel nikdy nevíte, koho schytáte.

Strava

Jelikož v mém ubytování byla kuchyň a lednice, byla jsem schopná si vařit sama. Moc českých jídel zde ale kvůli dostupnosti a cen základních potravin neuvaříte a holt se musíte přizpůsobit. Díky vaření si ale myslím, že jsem dost ušetřila. Na univerzitě se nachází jídelna, která funguje formou bufetu a naberete si kolik chcete, jen jsou některá jídla, kde je pouze porce na osobu, zbytku si ale můžete nabrat, jak hrdlo ráčí. Cena je pouze jedna, a to v přepočtu 100 Kč. Já zde jedla pouze párkrát, takže nedokážu posoudit, jak často se daná jídla obměňují, chutnalo mi ale pokaždé. Pokud si nechcete nebo nemůžete vařit a nechcete jíst v jídelně, můžete si koupit něco v okolních restauracích, kterých je opravdu mnoho či convenience storech, které jsou na každém rohu. Ceny v restauracích se pohybují okolo 130–220 Kč, záleží, co si vyberete. V convenience storech pak pořídíte různé druhy jídle, onigiri se pohybuje okolo 20 Kč, kimpab okolo 55 Kč, který vcelku zasytí a nebo pak benta, která mají v sobě od všeho trochu a cenově jsou 75–100 Kč. Pokud nejste zvyklí na pálivá jídla, pak začněte trénovat. V některých restauracích si ale můžete zvolit stupeň pálivosti některých jídel, takže určitě přežijete.

Doprava

Pokud nepojedete z letiště taxíkem, pak doporučuji si už na letišti koupit T-Money card, popřípadě Wowpass, který funguje jak jako kartička na MHD, tak i jako kreditní karta, musíte jej však nabít zvlášť. Já si nejdříve koupila T-Money, která stojí okolo 100 Kč, bohužel jsem jí asi po 14 dnech ztratila a místo toho jsem si zakoupila Wowpass (občas se mi stalo, že mi někde nefungovala kreditní karta, a to ani Revolut, proto bych sáhla spíše po Wowpass). Neudělejte chybu jako já a radši si kartičku postupně nabíjejte, přišla jsem díky tomu asi o 800 Kč. Zakoupit se dá buď v automatech na letišti či ve všech Convenience Storech, stejně tomu tak je i při nabíjení, nabít se dají i v automatech metra. Bohužel se dobíjí pouze hotovostí i přes to, jak vyspělá země to je. Při nástupu do a z autobusu/metra si musíte kartičkou pípnout. Pokud si při výstupu nepípnete a budete přestupovat, strhne se vám celá částka znovu, zatímco jinak se vám dodatečně odečtou třeba jen 2 Kč, záleží od vzdálenosti. I přes celý Seoul se dá ale jet i jen za cca 25 Kč, což je základní sazba jízdného. Dálkové autobusy jsou samozřejmě dražší ale celkově si myslím, že doprava po Koreji není jinak drahá.

Ostatní

Zde bych zmínila pojištění. Pokud jste muž, stačí si jen pohlídat limity a můžete si požádat o výjimku z korejského National Health Insurance. Pokud jste žena, pak musíte mít v pojištění i porod. Nám bohužel nikdo nedal žádné informace o tom, že budeme nuceni si toto pojištění platit. Při čtení předchozích zpráv z pobytu jsem se o tomto pojištění dozvěděla, slečna dokonce psala, že jí výjimku uznali. Když jsem se na toto pojištění ptala ve WhatsApp skupině, nikdo nic nevěděl a tvrdili, že nic takového si platit nemusíme. Hned na úvodní schůzce na univerzitě nám ale řekli, že si jej musíme hradit, pojistná částka musí být alespoň 1 bilion wonů a musí tam být a teď cituji „něco o těhotenství“. Na výjimku jsem podle tohoto měla nárok a požádala jsem si o ní. První problém nastal, když se musely dokumenty odeslat pomocí SMS zprávy (email prostě není možnost) ale můj telefon mi stále hlásil, že zprávu nebylo možné odeslat. Požádala jsem tedy kamarádku, aby to poslala za mě, zpráva se odeslala a vše mělo být v pořádku. Když mi ale ani po měsíci nepřišlo žádné rozhodnutí a přišla mi další „faktura“, obrátila jsem se o pomoc na školu, dali mi jen číslo ať si tam zavolám. Dovolat se na jejich linku byl další level. Po dovolání mi řekli, že vlastně žádné dokumenty neobdrželi i když zpráva byla doručena a na správné číslo. Doporučili mi tedy, aby dokumenty ODFAXOVALA. Univerzita mi s tímto pomohla a do pár dnů jsem obdržela negativní odpověď bez udání důvodu. Jelikož se mělo jednat o dalších cca 6 tis. Kč, rozhodla jsem se zajet ještě fyzicky na pobočku. Zde mi pán, který na mě mluvil napůl anglicky a napůl korejsky vysvětlil, že mám sice pojištěné těhotenství ale ne porod (to že jsem měla odlétat asi za 3 týdny a těhotná jsem rozhodně nebyla nikoho nezajímalo). Takže jsem si toto vše mohla odpustit, kdyby nám univerzita na začátku dala alespoň nějaké informace, a hlavně správné. Jak už jsem tedy psala, pokud jste muž, máte v tomto výhodu a ušetříte za pojištění.

Co bych dále Myongji vytkla je celková organizace. Abyste na konci pobytu obdrželi Transcript of Records, musíte se povinně zúčastnit 3 akcí, které univerzita pořádá. Poskytnuté informace ale byly mnohdy zmatečné a nezajímalo je, když měl student v dané době výuku a vyžadovalo se, aby se zázkusem účastnil jak výuky, tak akcí. Bohužel vyučující mnohdy ani o těchto akcích nevěděli a byli překvapení, když je studenti prosili, zda by mohli z výuky odejít dříve nebo se jí bez postihu nezúčastnit. Před odjezdem do Korei jsme také Myongji platili příspěvek na všechny tyto aktivity.

Peníze musely jít ale univerzitě přímo do kapsy, jelikož ani zdaleka příspěvek neodpovídal tomu, co univerzita pořádala. Navíc v poskytnutých informacích uváděli akce typu zábavní park, plavba po Han River anebo to, že při Closing Ceremony dostaneme občerstvení (nedostali jsme vůbec nic). První akcí bylo malování plátěných tašek nějakými vodovými barvami, takže tašku nelze nejspíše ani vyprat, jelikož by se vám barvy vypraly. Druhá akce bylo Taekwondo. Koncept jako takový se mi líbil, měli jsme na sobě i kimono na Taekwondo. Bohužel se nejspíš nedopočetli ne na všechny kluky úplně kimono zbylo. Byli zde před zkoušející, jelikož nás tam bylo ale spousta, stáli jsme v řadách za sebou v cca 12 lidech a vzadu nebylo absolutně vidět, co se vepředu odehrává a tak jste jen napodobovali to, co dělají lidé okolo vás, i když to všichni dělali špatně. Poslední akce byl World Festival, kde studenti měli udělat nějaké jídlo typické pro jejich zemi, a to ve stánku prodávat a přidat třeba nějakou mini hru. Koncept se mi opět líbil, ale... Univerzita od nás vyžadovala, abychom si vše nakoupili za vlastní peníze a poté z výdělku zaplatíme za výdaje a odevzdáme univerzitě 100 tis. wonů na charitu. Ujišťovali nás, že rozhodně vyděláme dostatek peněz, a ještě nám zbyde. Opak byl ale pravdou. Ceny jsme museli nastavit tak, aby byl vůbec někdo ochotný si něco zakoupit, zatímco ingredience byly opravdu drahé, protože Korea nemá typické evropské suroviny za evropské ceny. Po tom, co všichni protestovali se tedy rozhodlo, že co si vyděláme, to si necháme, žádná charita. Bohužel i tak většina skupin měla problém peníze vydělat, jelikož jsme měli být logicky rozdělení podle zemí ale po cca. 6 lidech. Spoustu studentů je ale různých národností a museli se dát dohromady s jinými zeměmi, Já byla s Němci, jelikož jsem byla jediná Češka. Poměrně nefér výjimka byla ale pro Francouze a Taiwance, kterých bylo třeba 20 a bylo jim dovoleno mít jeden stánek. Náklady tedy byly po rozdělení pro ně téměř nulové, mohli udělat více jídel a celkově měli méně příprav díky dělbě práce, zatímco ostatní se dřeli v 5-6 lidech se vším. Obě tyto země vydělali tedy velké množství peněz, a i po rozdělení šla každému do kapsy hezká částka. My ostatní jsme si ale sotva vydělali na pokrytí nákladů, každý v mé skupince si vydělal 3000 wonů, tedy asi 45 Kč po vší té práci. Sranda také byla, že nám den před festivalem oznámili, že nemůžeme jako výzdobu použít vlajky, což byla docela ironie, když vezmeme v potaz jméno a účel festivalu (navíc už měli všichni nakoupené/vyrobené dekorace). Tento zákaz vycházel ze vztahů mezi Čínou a Taiwanem, a tak se to škola rozhodla řešit takto a obhajovali se tím, že vlajka není důležitá pro reprezentaci země – sranda že? Opět po protestu studentů byl nakonec zákaz zrušen a všichni se mohli následující den pyšnit svými vlajkami.

Finanční podpora, náklady na pobyt, celkové zkušenosti

Abych byla upřímná, nemám tušení na kolik mě tento pobyt celkově vyšel. Občas platíte kartou, občas hotově a je to spousta malých částek. V průměru bych ale po odečtení všech výdajů, které jsou uvedeny níže řekla, že mě každý měsíc stál dodatečně zhruba 15 000 Kč. Počítám do toho ale vše – jídlo, výlety, káféčka, dopravu, suvenýry a další drobnosti. Vše se odvíjí od toho, jak cestujete nebo si kupujete jídlo v restauracích. Já ušetřila na jídle díky vaření, naproti tomu jsem se nažila stále jezdit na výlety či něco podnikat v Seoulu.

Příspěvek od školy činil 80 500 Kč. Jak je z tabulky níže patrné, tato částka mi pokryla všechny „povinné“ náklady. Všechny ostatní měsíční výdaje vychází v průměru 15 000 Kč, tedy 60 000 Kč za 4 měsíce. Celkové náklady na pobyt jsou tedy okolo 134 000 Kč. Je tedy nutné počítat s tím, že příspěvek od univerzity vám rozhodně všechny náklady nepokryje a budete muset dát podstatnou částku ze své kapsy.

Letenka	16 500 Kč
Ubytování	40 000 Kč
Cestovní pojištění	4 750 Kč
Korejské pojištění	6 000 Kč
Očkování	3 000 Kč
Příspěvek MJU na aktivity	2 500 Kč
Vízum	1 300 Kč
Celkem	74 050 Kč

Měsíční výdaje lze ale snadno ovlivnit, záleží jen na vás. V Koreji například jede velká vlna ledové kávy a je jim jedno, že je únor, bez svého ledového americana prostě nepřežijí. I když nemusíte být velcí milovníci kávy, hodně rychle se na této vlně také svezete. Všude jsou kavárny a mají miliony příchutí a nelze tomu odolat. Pokud si tedy každý den nedáte kávu, ušetříte poměrně dost, jelikož se tyto malé částky hodně rychle nasčítají. Pokud si budete vařit, doporučuji nakupovat na místních trzích, a ne v marketech typu Emart. Na trzích či velkých „zemědělských prodejnách“ pořídíte za dobré ceny i ovoce a zeleninu, ale i ostatní základní potraviny. Další věc je kosmetika. Olive Young zde jede ve velkém a je na každém rohu. Pokud ale na tyto věci úplně nejste, ušetříte poměrně dost peněz. Já si pořídila alespoň základní skin care, která je kvalitou i cenově lepší než v ČR. Pokud budete potřebovat nějaké drobnosti, doporučuji nejdříve navštívit Daiso, což je něco jako Dollar Store. Najdete tam úplně vše – od věcí do domácnosti přes kosmetiku až po jídlo.

Celkové zkušenosti

Celkově pobyt hodnotím velmi kladně. Korea je nádherná země a v Seoulu se rozhodně nebudete nudit a každý si tam najde to své. I přes některé mé negativní zkušenosti bych si pobyt hned zopakovala, jelikož ty kladné je o dost převažují. Vše se vždy nějak vyřešilo, lidé jsou velmi milí a ochotní vám pomoci, pokud to bude v jejich možnostech. Také doporučuji podnikat různé výlety, ať už jednodenní či vícedenní kdykoliv budete mít volno. Za zmínku rozhodně stojí ostrov Jeju, který je nádherný a úplně jiný od zbytku Koreje. Dále také Busan, Gyeongju, Nami Island, Seoraksan National Park a demilitarizovanou zónu.

Pokud by vás cokoliv zajímalo, neváhejte se na mě obrátit pomocí emailu, ráda se o zkušenosti podělím. Na závěr si ještě dovoluji přidat pár fotek z pobytu, i když ani zdaleka nevystihují vše, co člověk zažil. Proto neváhejte, seberte odvahu a vyjeďte kamkoliv budete moci, rozhodně nebudete litovat.

